

20 Δεκεμβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΥΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Αρ. 669/94 & 791/94)

Λέξεις και Φράσεις — Ο όρος «μετάταξη» στους περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικούς Κανονισμούς του 1982-1990 — Συνδυαστική ερμηνεία — Η μετάταξη συναρτάται με προαγωγή — Συνέπειες.

5

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εσφαλμένη αιτιολογία — Σφάλμα στον καθορισμό της ορθής θεμελιωτικής διάταξης — Η πράξη νόμιμη εάν μπορεί να θεμελιωθεί σε άλλη, την κατάλληλη, πρόνοια — Περιστάσεις διάσωσης της πράξης στην κριθείσα περίπτωση.

10

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της αρνήσεως μετάταξής τους σε ανώτερη θέση.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Η Αρχή ερμηνεύοντας τους Κανονισμούς αποφάσισε ότι η στον Κανονισμό 11(3) "οριζόμενη διαδικασία" που απαιτείται, είναι η διαδικασία προαγωγής που προνοείται στον Κανονισμό 10 και ότι η μετάταξη από βαθμό μιας κατηγορίας σε ανώτερο βαθμό άλλης κατηγορίας δεν είναι δυνατή χωρίς προαγωγή.

25

Το Δικαστήριο συμφωνεί με το δικηγόρο της Αρχής ότι η πιο πάνω ερμηνεία που έδωσε η Αρχή είναι εύλογα επιτρεπτή. Περαιτέρω διαπιστώνεται από το ίδιο το λεκτικό του Κανονισμού 11(1)

- ότι με τη μετάταξη ο υπάλληλος φαίνεται ότι εξασφαλίζει μια πιο υψηλή θέση απ' εκείνη στην οποία βρίσκεται και κατέχει τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπουν οι Κανονισμοί της θέσης, της κατηγορίας ή της ειδικότητας την οποία μέλλεται να ανακτήσει. Συνεπώς δίκαια κρίθηκε ως προαγωγή η μετάταξη με όλα τα σχετικά που τη διέπουν και ότι η διαδικασία, η οποία προβλέπεται από τον Κανονισμό 11(3), είναι αυτή των προαγωγών του Κανονισμού 10. Στην οποία φυσικά προβλέπεται σύγκριση μεταξύ όλων των υποψηφίων οι οποίοι κατέχουν τα ελάχιστα προσόντα της προς πλήρωση θέσης.
2. Το Δικαστήριο κρίνει ότι το απόσπασμα της επίδικης απόφασης, ότι δηλαδή "απαιτούνται και οι συστάσεις όλων των ιεραρχικά προϊσταμένων τους", δε διασαφηνίζει με ποιο τρόπο θα ελαμβάνοντο οι συστάσεις, όπως το ίδιο φαίνεται να συμβαίνει και στην περίπτωση του Κανονισμού 11(1). Ο Κανονισμός 11(1) προβλέπει ότι η αίτηση για μετάταξη γίνεται προσωπικά από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο και "κατόπιν προτάσεως απάντων των καθ' ιεραρχίαν προϊσταμένων".
- Η ασάφεια αυτή ενδείκνυται να αντιμετωπιστεί από την καθ' ης η αίτηση Αρχή έτσι ώστε να μην υπάρχει κενό περί του θέματος της διαδικασίας υποβολής συστάσεων των Προϊσταμένων σε περίπτωση μετάταξης υπαλλήλου της Αρχής.
- Η ουσία του ζητήματος δεν έγκειται στο θέμα λήψης των συστάσεων από τους Προϊσταμένους, αλλά στο γεγονός ότι η μετάταξη είναι διαδικασία προαγωγής με παράλληλη εφαρμογή του Κανονισμού (10) και την ύπαρξη κενών θέσεων. Στο σημείο αυτό έχει εφαρμογή η αρχή που ακολουθείται από τη νομολογία, ότι η λανθασμένη νομική αιτιολογία δεν συνεπάγεται ακυρότητα αν η πράξη μπορεί να εύρει άλλο νόμιμο έρεισμα. Δηλαδή και στην περίπτωση που μπορεί να λεχθεί ότι λανθασμένα η Αρχή δεν προέβη στη μετάταξη των αιτητών και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αυτοί δεν υπέβαλαν παράλληλα με την αίτησή τους και τις συστάσεις των Προϊσταμένων τους, η ίδια η επίδικη πράξη δεν ακυρώνεται αφού αυτή στηρίζεται σε άλλη νόμιμη αιτία, ότι δηλαδή η μετάταξη είναι θέση προαγωγής με όλα τα παρεπόμενα που τη διέπουν. Είναι σχετική η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Στέλλα Θεοδουλίδου ν. Δημοκρατίας**.
- Με βάση τα συγκεκριμένα γεγονότα των παρουσών υποθέσεων δεν ήταν δυνατό να γίνει μετάταξη από βαθμό μιας κατηγορίας προσωπικού της Αρχής σε ανώτερο βαθμό άλλης κατηγορίας,

όπως ζητούσαν οι αιτητές, χωρίς προαγωγή.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

5 *Αναφερόμενη απόφαση:*

Θεοδουλίδου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2605.

Προσφυγές.

10

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αρχής να μην μετατάξει τους Αιτητές στις θέσεις προϊστάμενων Β.

Π. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

15

Κ. Χ' Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση. 1.

Cur. adv. vult.

20

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Οι αιτητές και στις δύο προσφυγές ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

25

“Δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η άρνησις των καθ'ων η αίτηση όπως μετατάξουν τους αιτητές στις θέσεις προϊστάμενων υπηρεσίας Β, ημερ. 8.7.1994 είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη οιασδήποτε νομικής αξίας.”

30

Η συνεκδίκασή τους κρίθηκε απαραίτητη γιατί παρουσιάζουν κοινή νομική και πραγματική βάση.

35

Οι προσφυγές εναντίον των καθ'ων η αίτηση 2 αποσύρθηκαν από τους αιτητές και για το λόγο αυτό απορρίφθηκαν.

Οι αιτητές κατέχουν τους βαθμούς του Τεχνικού Ι και ΙΙ στην Υπηρεσία της Αρχής, που ανήκουν στην κατηγορία του Μέσου Προσωπικού, στην ιεραρχία της Αρχής.

40

Μετά από επιτυχείς εξετάσεις οι αιτητές απέκτησαν το δίπλωμα του C.E.I. Part II του Engineering Council της Αγγλίας και με επιστολές των δικηγόρων τους ζήτησαν όπως μεταταχθούν σε θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β', Τεχνικού Προσωπικού, που είναι βαθμός Ανώτερου Προσωπικού.

Προηγήθηκαν οι εισηγήσεις του Διευθυντή Υπηρεσιών Προσω-

πικού κ. Φ. Σαββίδη, ημερομηνίας 27 Ιουνίου 1994, ο οποίος εισηγήθηκε προς την καθ'ης η αίτηση Αρχή (στο εξής η Αρχή), αφού στηρίχτηκε στη γνωμάτευση του Νομικού Συμβούλου της Αρχής (συνημμένο 3 στο παράρτημα Β).

5

Στις 5/7/94 κατά τη συνεδρίαση της Αρχής ο Γενικός Διευθυντής με το υπόμνημά του αρ. 116/94, ημερομηνίας 28 Ιουνίου 1994, επισύναψε το μνημόνιο του Διευθυντή Υπηρεσιών Προσωπικού με το οποίο παρατίθεται το ιστορικό του αιτήματος των αιτητών και προβάλλονται οι εισηγήσεις του τις οποίες και πρότείνει να υιοθετηθούν. Τις παραθέτω όπως ακριβώς φαίνονται στο παράρτημα 1 στη σελίδα 2 στην ένσταση

10

- “1. Να επιβεβαιωθεί ότι με βάση τους περί Προσωπικού της Αρχής Γενικούς Κανονισμούς δεν είναι δυνατή μετάταξη από βαθμό μιας κατηγορίας προσωπικού σε ανώτερο βαθμό άλλης κατηγορίας χωρίς προαγωγή. 15
2. Να απαντηθούν οι επιστολές των δικηγόρων των αιτητών ως ακολούθως: 20
- α. Να επιβεβαιώνεται ότι οι αιτητές κατέχουν τα προσόντα για τους βαθμούς της κατηγορίας του ανωτέρου προσωπικού. 25
- β. Η μετάταξη που ζητείται δεν μπορεί να γίνει εκτός αν συνάπτεται με προαγωγή, που ενεργείται σύμφωνα με τον Κανονισμό 10 των περί Προσωπικού της Αρχής Γενικών Κανονισμών. 30
- γ. Η αίτηση και η κατοχή των προσόντων δεν είναι αρκετά για μετάταξη, αφού απαιτούνται και οι συστάσεις όλων των ιεραρχικά προϊσταμένων τους. 30
- δ.” 35

Στη συνέχεια το Συμβούλιο, αφού μελέτησε το Υπόμνημα και τα συνημμένα σ' αυτό έγγραφα και τους σχετικούς Κανονισμούς, έκρινε ότι οι εισηγήσεις είναι πλήρως δικαιολογημένες και τις υιοθέτησε. Είναι αυτή την απόφαση της Αρχής που προσβάλλουν οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές. 40

Οι αιτητές επικεντρώνουν τους ισχυρισμούς τους στις πιο κάτω κατά την κρίση τους παρανομίες της Αρχής για να επιτύχουν

την ακύρωση της επίδικης απόφασης:

- 5 1) Η ερμηνεία που έδωσε η καθ'ης η αίτηση Αρχή στις διατάξεις του Κανονισμού 11(1) και (3), ο οποίος προβλέπει για τις “Μετατάξεις” είναι παράλογη και η Αρχή υιοθετώντας αυτή την ερμηνεία μόνο στην περίπτωση των αιτητών, παραβίασε την αρχή της ισότητας.
- 10 2) Η Αρχή παράνομα απέρριψε το αίτημα των αιτητών προβάλλοντας τη θέση ότι η αίτησή τους δεν συνοδεύεται από προτάσεις όλων των προϊσταμένων τους.

15 Είναι η θέση των αιτητών ότι κακώς η Αρχή έκρινε ότι η διαδικασία για “Μετάταξη” όπως αυτή προβλέπεται στον Κανονισμό 11(1)(3) πρέπει να συνδυάζεται με προαγωγή, δηλαδή στην ουσία συνιστά προαγωγή σύμφωνα με τον Κανονισμό 10 των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών του 1982-1990. Ισχυρίζονται δε ότι παρόλον που η πρώτη

20 αίτηση για “Μετάταξη” έγινε στις 9 Ιανουαρίου 1991 από τους αιτητές, εντούτοις η Αρχή μόνο στην επιστολή της ημερομηνίας 8 Ιουλίου 1994 στην ένσταση και στην αγόρευση της πρόβαλε τέτοια θέση.

25 Επίσης εισηγούνται ότι η ορθή ερμηνεία του Κανονισμού 11 και η οριζόμενη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός 11(3) είναι η διαδικασία που ορίζει ο Κανονισμός 11(1) δηλαδή:

- 30 (α) Να υπάρχει αίτηση του αιτητή για μετάταξη.
 (β) Να ελέγξει η Αρχή ότι ο αιτητής κατέχει τα ελάχιστα ειδικά προσόντα.
 και
 (γ) Όταν υπάρχουν κενές θέσεις η Αρχή να ζητήσει από τους ιεραρχικά προϊσταμένους συστάσεις και να διενεργήσει τις μετατάξεις.

35 Όπως ισχυρίζονται οι αιτητές τα πιο πάνω [Κανονισμός 11(1) και (3)] εφαρμόστηκαν στην περίπτωση άλλων υπαλλήλων της Αρχής, οι οποίοι αναβαθμίστηκαν από Τεχνικοί ΙΙ σε Προϊστάμενους Υπηρεσίας Β' (τεχνικό προσωπικό). Τα ονόματα αυτά όπως

40 τα καταγράφουν είναι οι Γλαύκος Χούτρης, Μάρκος Κωνσταντίνου και Γιαννάκης Ιωαννίδης.

Το ζήτημα βασικά προέκυψε από το πιο κάτω απόσπασμα της επίδικης απόφασης της συνεδρίας της Αρχής ημερομηνίας 5 Ιου-

λίου 1994 (βλέπε παράρτημα 1 στην ένσταση):

“2.

(β) Η μετάταξη που ζητείται δεν μπορεί να γίνει εκτός αν συνάπτεται με προαγωγή, που ενεργείται σύμφωνα με τον Κανονισμό 10 των περί Προσωπικού της Αρχής Γενικών Κανονισμών.” 5

Ο Κανονισμός 4(1) καθορίζει πως κατατάσσονται οι υπαλλήλοι της Αρχής. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 4(3)(Γ) οι θέσεις που κατέχουν οι αιτητές, Τεχνικοί Ι και Τεχνικοί ΙΙ, ανήκουν στο Μέσο Προσωπικό και επιδιώκουν με την αίτησή τους για “Μετάταξη” να υπερπηδήσουν στο βαθμό του Προϊστάμενου Υπηρεσιών Β’, που ανήκει στο Ανώτερο Προσωπικό 4(3)(Β) και του Τεχνικού Ι όσοι ήταν Τεχνικοί ΙΙ. 10 15

“4.(1) Το Μόνιμο Προσωπικόν της Αρχής κατατάσσεται κατά κατηγορίας, βαθμούς και μισθολογικά βαθμίδας. 20

(2)

(3) Οι βαθμοί του Μόνιμου Προσωπικού καθορίζονται εν τω Υπηρεσιακώ Οργανισμώ, έχουν δε ως ακολούθως:- 25

A.

B. Ανώτερον Προσωπικόν

Τομεάρχης 30
Υποτομεάρχης
Προϊστάμενος Υπηρεσίας α’ τάξεως
Προϊστάμενος Υπηρεσίας β’ τάξεως

Γ. Μέσον Προσωπικόν 35

α) i) Τεχνικόν Προσωπικόν (Εγκαταστάσεων Κέντρων, Ραδιοηλεκτρικών Εγκαταστάσεων κλπ.)

Επιθεωρητής 40
Τεχνικός Ι
Τεχνικός ΙΙ”

Η απαίτησή τους αυτή, δηλαδή να μεταταχθούν στη θέση Προϊ-

- σταμένου Υπηρεσίας Β' τάξεως, επιδιώκεται χωρίς προαγωγή ή κρίση για προαγωγή, με μόνο αιτιολογικό ότι κατέχουν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα και αυτό ανεξάρτητα από το αν άλλοι συναδέλφοι τους Επιθεωρητές ή Τεχνικοί Ι κατέχουν επίσης τα ελάχιστα ειδικά προσόντα, όπως υποστηρίζει και ο δικηγόρος της Αρχής.

Ο Κανονισμός 11(1) και (3) ο οποίος προβλέπει για τις μετατάξεις αναφέρει τα πιο κάτω:

- 10 “11.(1) Μετάταξις Μονίμου Προσωπικού από τινος κατηγορίας ή ειδικότητας εις ετέραν, τη αιτήσεται αυτού και κατόπιν προτάσεως απάντων των καθ' ιεραρχίαν προϊσταμένων, επιτρέπεται εφ' όσον υφίστανται κεναί θέσεις εις την κατηγορίαν
- 15 ή ειδικότητα εις ην αιτείται την μετάταξιν και κέκτηται τα ελάχιστα ειδικά προσόντα τα προβλεπόμενα υπό των παρόντων Κανονισμών, δια τους βαθμούς της κατηγορίας ή της ειδικότητος ταύτης.
- 20 (2)
- (3) Επί των ούτως υποβαλλομένων αιτήσεων μετατάξεως και κατά την οριζομένην διαδικασίαν των παρόντων Κανονισμών αποφασίζει η Αρχή. Αι ούτω ενεργούμεναι μετατάξεις ισχύουν
- 25 από της εν τη αποφάσει οριζομένης χρονολογίας. (ΚΔΠ 91/89)”

Επίσης παραθέτω και τον Κανονισμό 10(1)(2)(3)(4) και την επισύλλαξη, ο οποίος προβλέπει για τις προαγωγές:

- 30 “10.(1) Αι προαγωγαί ενεργούνται κατά βαθμόν.
- (2) Προαγωγή δεν δύναται να γίνη εάν δεν υπάρχει κενή οργανική θέσις εις τινά βαθμόν, εκτός των βαθμών των οποίων αι θέσεις ορίζονται ενιαία.
- 35 (3) Η εις τινά κατηγορίαν προσωπικού πρόσληψις, πλην του Τακτικού Προσωπικού, παρέχει το δικαίωμα προαγωγής εις όλους τους βαθμούς της κατηγορίας αυτής, υπό την προϋπόθεσιν ότι υφίστανται τα απαιτούμενα δι' έκαστον βαθμόν ειδικά προσόντα.
- 40 (4) Προαγωγή επιτρέπεται μόνον εις τον αμέσως ανώτερον του κατεχομένου βαθμόν και εφ' όσον εις τον κατεχόμενον βαθμόν συνεπληρώθη τριετής τουλάχιστον υπηρεσία.

Ουχ ήττον, εις εξαιρετικάς περιπτώσεις, η Αρχή τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τη εισηγήσει του Γενικού Διευθυντού, δύναται να προάξη εις οιονδήποτε ανώτερον του κατεχομένου βαθμόν Προσωπικόν το οποίον κέκτηται τα απαιτούμενα διά τον βαθμόν τούτον ειδικά προσόντα, υπό την προϋπόθεσιν ότι το τοιούτο Προσωπικόν διά μεν τας προαγωγάς εις θέσεις Επιθεωρητών θα έχη συμπληρώσει 9ετή υπηρεσίαν εις την Αρχήν, εις δε τας θέσεις Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β και άνω, 12ετή υπηρεσίαν.”

5

10

Η Αρχή ερμηνεύοντας τους πιο πάνω Κανονισμούς αποφάσισε ότι η στον Κανονισμό 11(3) “οριζομένη διαδικασία” που απαιτείται, είναι η διαδικασία προαγωγής που προνοείται στον Κανονισμό 10 και ότι η μετάταξη από βαθμό μιας κατηγορίας σε ανώτερο βαθμό άλλης κατηγορίας δεν είναι δυνατή χωρίς προαγωγή.

15

Συμφωνώ με το δικηγόρο της Αρχής ότι η πιο πάνω ερμηνεία που έδωσε η Αρχή είναι εύλογα επιτρεπτή. Περαιτέρω διαπιστώνω από το ίδιο το λεκτικό του Κανονισμού 11(1) ότι με τη μετάταξη ο υπάλληλος φαίνεται ότι εξασφαλίζει μια πιο ψηλή θέση απ’ εκείνη στην οποία βρίσκεται και κατέχει τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπουν οι Κανονισμοί της θέσης, της κατηγορίας ή της ειδικότητας την οποία μέλλεται να ανακτήσει. Συνεπώς δίκαια κρίθηκε ως προαγωγή η μετάταξη με όλα τα σχετικά που τη διέπουν και ότι η διαδικασία, η οποία προβλέπεται από τον Κανονισμό 11(3), είναι αυτή των προαγωγών του Κανονισμού 10. Στην οποία φυσικά προβλέπεται σύγκριση μεταξύ όλων των υποψηφίων οι οποίοι κατέχουν τα ελάχιστα προσόντα της προς πλήρωση θέσης.

20

25

30

Εξάλλου, όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού ημερομηνίας 13 Μαΐου 1980 και 6 Ιουνίου 1981, τα οποία επισυνάπτονται στην ένορκη δήλωση του Δημήτρη Χ” Προδρόμου, Τομεάρχη Υπηρεσιών στο Τμήμα Προσωπικού, ημερομηνίας 29 Φεβρουαρίου 1996, ως τεκμήριο 1, οι περιπτώσεις των υπαλλήλων της Αρχής Γλαύκου Χούτρη και Μάρκου Κωνσταντίνου αντιμετωπίστηκαν με τη διαδικασία προαγωγής. Οπου αναγράφεται ότι κατά την προαγωγή τους λήφθηκε υπόψη η επίτυχία τους στις εξετάσεις C.E.I., τις οποίες κατέχουν και οι αιτητές. Κατά συνέπεια δεν παρατηρείται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των αιτητών και των ανωτέρω προσώπων.

35

40

Ο επόμενος ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι παράνομα η Αρχή απαίτησε η αίτησή τους για μετάταξη να εσυνοδεύετο από τις

προτάσεις όλων των Προϊσταμένων τους. Υποστηρίζουν ότι αυτή η υποχρέωση να γίνουν οι απαραίτητες συστάσεις ήταν καθήκον και ευθύνη της Διεύθυνσης, να ζητήσει από τους Προϊσταμένους να πράξουν τούτο, όπως άλλωστε εισηγούνται, προκύπτει και από τους Κανονισμούς 11(1) και (3).

Προς ενίσχυση της ανωτέρω θέσης των αιτητών ο δικηγόρος τους, αντεξετάζοντας ενώπιον του Δικαστηρίου το μάρτυρα Δημήτρη Χ΄ Προδρομού, Τομεάρχη Υπηρεσιών στο Τμήμα Προσωπικού, ο οποίος κατέθεσε ένορκη δήλωση στο Δικαστήριο, υπέβαλε ότι στην περίπτωση του Σώζου Τσιακούρη, άλλου υπαλλήλου της Αρχής, η ίδια η Αρχή ήλθε και ερώτησε τον Προϊστάμενο αν το συστήνει για μετάταξη. Ο μάρτυρας στην απάντησή του παραδέχθηκε ότι κάτι τέτοιο συνέβηκε αλλά “αυτό αφορούσε το έτος 1995, ενώ η αίτηση του αιτητή είναι το 1991, όπου δεν υπήρχε αυτή η διαδικασία.”

Το ζήτημα προέκυψε από το πιο κάτω απόσπασμα της επίδικης απόφασης:

“2. (γ) Η αίτηση και η κατοχή των προσόντων δεν είναι αρκετά για μετάταξη, αφού απαιτούνται και οι συστάσεις όλων των ιεραρχικά προϊσταμένων τους.”

(Βλέπε παράρτημα 1 στην ένσταση)

Η απάντηση της καθ’ης η αίτηση Αρχής φαίνεται βασικά από τις απαντήσεις του μάρτυρα Δημήτρη Χ΄ Προδρομού, που δόθηκαν κατά την αντεξέτασή του από το δικηγόρο των αιτητών. Ο οποίος ισχυρίστηκε ότι ήταν παράλειψη των αιτητών να μη ζητήσουν τις συστάσεις του Προϊσταμένου, μέσω του οποίου υπέβαλαν τις αιτήσεις τους για μετάταξη, σύμφωνα με τον Κανονισμό 11.

Επίσης ο δικηγόρος της Αρχής ξεκαθαρίζοντας το θέμα στο στάδιο των διευκρινίσεων είπε ότι πρόκειται περί δύο ξεχωριστών πραγμάτων μεταξύ του εντύπου αιτιολόγησης και της αίτησης για μετάταξη. Το έντυπο αιτιολόγησης είναι αυτό που χρησιμοποιείται ως σύσταση για προαγωγή και όχι ως σύσταση για μετάταξη. Οπου υποβάλλεται μια αίτηση για μετάταξη μέσω του ιεραρχικά Προϊσταμένου, ο Προϊστάμενος αυτός μπορεί να σημειώσει πάνω αν συστήνει ή όχι.

Εν πάση περιπτώσει το Δικαστήριο κρίνει ότι το απόσπασμα

της επίδικης απόφασης, στο οποίο προαναφέρθηκα πιο πάνω, ότι δηλαδή “απαιτούνται και οι συστάσεις όλων των ιεραρχικά προϊσταμένων τους”, δεν διασαφηνίζει με ποιο τρόπο θα ελαμβάνοντο οι συστάσεις, όπως το ίδιο φαίνεται να συμβαίνει και στην περίπτωση του Κανονισμού 11(1). Και εξηγώ ότι ο Κανονισμός 11(1) προβλέπει ότι η αίτηση για μετάταξη γίνεται προσωπικά από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο και “κατόπιν προτάσεως απάντων των καθ’ ιεραρχίαν προϊσταμένων”.

Η ασάφεια αυτή ενδείκνυται να αντιμετωπιστεί από την καθ’ ης η αίτηση Αρχή έτσι ώστε να μην υπάρχει κενό περί του θέματος της διαδικασίας υποβολής συστάσεων των Προϊσταμένων σε περίπτωση μετάταξης υπαλλήλου της Αρχής.

Η ουσία του ζητήματος κρίνω ότι δεν έγκειται στο θέμα λήψης των συστάσεων από τους Προϊσταμένους, αλλά στο γεγονός ότι η μετάταξη είναι διαδικασία προαγωγής με παράλληλη εφαρμογή του Κανονισμού (10) και την ύπαρξη κενών θέσεων. Στο σημείο αυτό έχει εφαρμογή η αρχή που ακολουθείται από τη νομολογία, ότι η λανθασμένη νομική αιτιολογία δεν συνεπάγεται ακυρότητα αν η πράξη μπορεί να εύρει άλλο νόμιμο έρεισμα. Δηλαδή και στην περίπτωση που μπορεί να λεχθεί ότι λανθασμένα η Αρχή δεν προέβη στη μετάταξη των αιτητών και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αυτοί δεν υπέβαλαν παράλληλα με την αίτησή τους και τις συστάσεις των Προϊσταμένων τους, η ίδια η επίδικη πράξη δεν ακυρώνεται αφού αυτή στηρίζεται σε άλλη νόμιμη αιτία, ότι δηλαδή η μετάταξη είναι θέση προαγωγής με όλα τα παρεπόμενα που τη διέπουν. Είναι σχετική η απόφαση της Ολομέλειας στην **Στέλλα Θεοδουλίδου v. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 2605.

Με βάση τα συγκεκριμένα γεγονότα των παρούσων υποθέσεων καταλήγω ότι δεν ήταν δυνατό να γίνει μετάταξη από βαθμό μιας κατηγορίας προσωπικού της Αρχής σε ανώτερο βαθμό άλλης κατηγορίας, όπως ζητούσαν οι αιτητές, χωρίς προαγωγή. Για το λόγο αυτό κρίνω ότι οι προσφυγές των αιτητών θα πρέπει να απορριφθούν και η επίδικη απόφαση να επικυρωθεί. Δεν εκδίδεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.